

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE (prvního senátu)

6. října 2015*

„Veřejná služba — Přijímání do zaměstnání — Otevřené výběrové řízení — Zápis na seznam úspěšných uchazečů — Rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování o nepřijetí úspěšného uchazeče — Pravomoci výběrové komise a orgánu oprávněného ke jmenování — Podmínky pro přípuštění do výběrového řízení — Minimální délka odborné praxe — Způsoby výpočtu — Zjevně nesprávné posouzení výběrovou komisí — Neexistence — Ztráta šance na přijetí — Náhrada škody“

Ve věci F-119/14,

jejímž předmětem je žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, který se použije na Smlouvu o ESAE podle jejího článku 106a,

FE, s bydlištěm v Lucemburku (Lucembursko), zastoupená L. Levim a A. Blotem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené J. Currалlem a G. Gattinarem, jako zmocněnci,

žalované,

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (první senát),

ve složení R. Barents, předseda, E. Perillo (zpravodaj) a J. Svenningsen, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: P. Cullen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. června 2015,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žalobou došlou kanceláři Soudu dne 24. října 2014 se FE domáhá zrušení rozhodnutí orgánu Evropské komise oprávněného ke jmenování (dále jen „orgán oprávněný ke jmenování“) ze dne 17. prosince 2013, jímž bylo odmítnuto její přijetí Generálním ředitelstvím pro spravedlnost (dále také „GR pro spravedlnost“) ze seznamu úspěšných uchazečů ve výběrovém řízení EPSO/AD/42/05, jakož i náhrady majtkové i nemajtkové újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla v důsledku tohoto rozhodnutí.

* Jednací jazyk: francouzština.

Právní rámec

- 2 V oblasti přijímání úředníků do zaměstnání stanoví článek 5 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v odstavci 3 toto:

„Pro jmenování je nutno splnit přinejmenším tyto požadavky:

[...]

- c) ve funkční skupině AD pro platové třídy 7 až 16 [administrátoři]:
- i) úroveň vzdělání, která odpovídá ukončenému vysokoškolskému studiu doloženému diplomem, pokud běžná doba vysokoškolského vzdělání je čtyři roky nebo déle, nebo
 - ii) úroveň vzdělání, která odpovídá ukončenému vysokoškolskému studiu doloženému diplomem, a příslušnou odbornou praxi v délce nejméně jednoho roku, pokud běžná doba vysokoškolského vzdělání je alespoň tři roky, nebo
 - iii) pokud je to v zájmu dané služby, odborné vzdělání rovnocenné úrovně.“
- 3 Článek 28 služebního řádu zní:

„Úředník může být jmenován pouze za podmínky, že

- a) je státním příslušníkem jednoho z členských států Unie, pokud orgán oprávněný ke jmenování neučiní výjimku, a požívá veškerých občanských práv;
 - b) splnil všechny závazky, které jsou mu uloženy právními předpisy o základní vojenské službě;
 - c) předloží záruky bezúhonnosti vyžadované pro výkon jeho funkce;
 - d) uspěl ve výběrovém řízení, s výhradou čl. 29 odst. 2 [služebního řádu], založeném na kvalifikačních předpokladech nebo na zkouškách, nebo na kvalifikačních předpokladech i zkouškách stanovených v příloze III [služebního řádu];
 - e) je fyzicky schopen plnit své povinnosti;
 - f) prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků Evropské unie a uspokojivou znalost dalšího jazyka Evropské unie v rozsahu nezbytném pro výkon služebních povinností.“
- 4 Článek 30 služebního řádu stanoví:

„Pro každé výběrové řízení jmenuje orgán oprávněný ke jmenování zkušební komisi. Tato komise vypracuje seznam vhodných kandidátů.

Orgán oprávněný ke jmenování rozhodne, kterého z těchto kandidátů jmenuje na volné místo.“

- 5 Článek 4 přílohy III služebního řádu zní následovně:

„Orgán oprávněný ke jmenování sestaví seznam kandidátů, kteří splňují podmínky podle čl. 28 písm. a), b) a c) služebního řádu, a předá jej předsedovi výběrové komise spolu s přihláškami.“

6 Článek 5 této přílohy III služebního řádu stanoví:

„Po přezkoumání těchto spisů vypracuje výběrová komise seznam kandidátů, kteří splňují požadavky stanovené v oznámení o výběrovém řízení.

Pokud výběrové řízení probíhá na základě zkoušek, jsou všichni kandidáti uvedení v seznamu přijati ke zkouškám.

[...]“

7 Konečně hlava A bod II oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/42/05 (viz bod 8 tohoto rozsudku) k požadovanému profilu uchazeče a prvním dvěma podmínkám pro připuštění uvádí:

„Výběrové řízení je otevřeno pro uchazeče, kteří [...] splňují tyto podmínky:

1. Tituly a diplomy Kandydaci muszą legitymować się dyplomem ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce. [Uchazeči musí být držiteli polského diplomu o ukončeném právním vzdělání.]

2. Existence předchozích pracovních zkušeností Po ukončení požadovaného vysokoškolského studia [viz bod 1] je požadována alespoň dvouletá odborná praxe.“

Skutkový základ sporu

8 Dne 8. prosince 2005 vyhlásil Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO) otevřené výběrové řízení EPSO/AD/42/05 (dále jen „výběrové řízení“) za účelem sestavení seznamu úspěšných uchazečů na pozici právníka lingvisty s polským jazykem v platové třídě AD 7 k obsazení volných míst v evropských orgánech, zejména u Soudního dvora Evropských společenství (Úř. věst. C 310 A, s. 3, dále jen „oznámení o výběrovém řízení“). Nejzazší datum pro přihlášku do výběrového řízení bylo stanoveno na 11. ledna 2006.

9 V hlavě A bodě I oznámení o výběrovém řízení, nazvaném „[Náplň práce]“, byla náplň práce popsána následujícím způsobem:

— Překlad právních textů do polštiny nejméně ze dvou úředních jazyků Evropské unie a/nebo revize těchto překladů.

— Kontrola jazykové a právní shody legislativních textů v polštině, které již byly předloženy a revidovány, s jinými jazykovými zněními těchto textů, kontrola jejich redakční kvality a dodržení pravidel v oblasti formální úpravy.

[...]“

10 V hlavě A bodě II.2 oznámení o výběrovém řízení se kromě toho uvádí, že ke zkoušce budou připuštěni pouze uchazeči, kteří do nejzazšího data pro přihlášku do výběrového řízení doložili „alespoň dvouletou odbornou praxi po ukončení požadovaného vysokoškolského studia“.

11 Žalobkyně předložila svou kandidaturu do výběrového řízení dne 27. prosince 2005. V kolonce „Odborná praxe“ přihlášky do výběrového řízení (dále jen „přihláška“) uvedla, že má šest pracovních zkušeností o celkové délce 31 měsíců, z čehož 15 měsíců jako externí právník lingvista pro Soudní dvůr, a to ode dne 15. října 2004 do data podání přihlášky, a tři měsíce jako stážistka v advokátní kanceláři W. v Bruselu (Belgie), a to od 1. července do 30. září 2005.

- 12 Žalobkyně byla připuštěna k účasti na zkouškách v rámci výběrového řízení. Zkušební komise na konci tohoto řízení zapsala její jméno na seznam úspěšných uchazečů, jehož platnost byla původně stanovena do 31. prosince 2007 a poté byla několikrát prodloužena až do 31. prosince 2013, kdy definitivně uplynula.
- 13 E-mailem ze dne 22. května 2013 byla žalobkyně pozvána útvary Generálního ředitelství pro spravedlnost k pohovoru za účelem jejího případného přijetí na místo administrátora tohoto generálního ředitelství. S ohledem na toto výběrové řízení dále žalobkyni útvary Generálního ředitelství pro lidské zdroje a bezpečnost (dále jen „GŘ pro lidské zdroje“) e-mailem poslaným dne 24. května 2013, který byl v kopii adresován i GŘ pro spravedlnost, oznámily, že vzhledem k tomu, že žalobkyně je v současné době dočasným zaměstnancem Soudního dvora, „není nutná vstupní lékařská prohlídka, neboť v případě přijetí ze strany Komise si GŘ pro lidské zdroje vyžádá předání zprávy o její zdravotní způsobilosti“.
- 14 V červnu 2013 byla žalobkyně ze strany GŘ pro spravedlnost informována, že byla vybrána na místo administrátora a žádost o její přijetí byla předána GŘ pro lidské zdroje.
- 15 Z písemností ve spise vyplývá, že příslušné útvary Komise v červnu 2013 rovněž informovaly žalobkyni o tom, že „vzhledem k tomu, že se Komise neúčastnila organizace výběrového řízení [...] a že seznam úspěšných uchazečů, který v rámci tohoto výběrového řízení vznikl, na nějž byla [žalobkyně] zapsána, je seznamem právníků lingvistů, a nikoli administrátorů, bylo nutno požádat o výjimku komisaře pro lidské zdroje a bezpečnost, neboť Komise zastává přístup, že tento seznam má být využíván pouze výjimečně pro její právní službu a pro některé specializované funkce v jiných [generálních ředitelství] a jen za určitých podmínek“.
- 16 E-mailem ze dne 26. července 2013 sdělil vedoucí oddělení „Smluvní právo“ GŘ pro spravedlnost žalobkyni, že GŘ pro lidské zdroje udělilo „souhlas s jejím přijetím do pracovního poměru jakožto administrátora ze seznamu úspěšných uchazečů – právníků lingvistů“, a zdůraznil, že GŘ pro lidské zdroje ji bude kontaktovat a že nemá podnikat žádné kroky dříve, než obdrží oficiální oznámení ze strany tohoto GŘ.
- 17 Na konci srpna 2013 požádalo GŘ pro lidské zdroje žalobkyni, aby předložila doklady potvrzující její odbornou praxi před podáním přihlášky do výběrového řízení, a to s ohledem na podmínku pro připuštění týkající se minimální dvouleté odborné praxe, jež byla uvedena v oznámení o výběrovém řízení.
- 18 V období od konce srpna 2013 do listopadu 2013 absolvovala žalobkyně několik pohovorů se zástupci GŘ pro lidské zdroje a dodala různé doklady a vysvětlení s cílem vyjasnit otázku odborné praxe, již uvedla v přihlášce do výběrového řízení. Během této doby představitelé GŘ pro spravedlnost opakovaně potvrdili zájem o její přijetí.
- 19 Dopisem ze dne 17. prosince 2013 informoval orgán oprávněný ke jmenování žalobkyni, že na GŘ pro spravedlnost nemůže být přijata, jelikož nesplňuje podmínku výběrového řízení týkající se požadované odborné praxe (dále jen „sporné rozhodnutí“). Podle orgánu oprávněného ke jmenování měla žalobkyně v den, který byl nejzazším datem pro přihlášku do výběrového řízení, odbornou praxi pouze v délce 22 měsíců na místo dvou let požadovaných v oznámení o výběrovém řízení. K tomuto závěru dospěl orgán oprávněný ke jmenování tak, že odbornou praxi „externí překladatelky“ pro Soudní dvůr uznal v délce sedmi měsíců, kdežto žalobkyně v přihlášce do výběrového řízení uvedla 15 měsíců, a odbornou praxi stážistky v advokátní kanceláři W. uznal v délce dvou měsíců, ačkoli žalobkyně v přihlášce do výběrového řízení uvedla tři měsíce. Ve sporném rozhodnutí bylo rovněž upřesněno, že pokud jde o činnost „externí překladatelky pro Soudní dvůr“, byla délka odborné praxe žalobkyně vypočtena na základě celkového počtu 721 přeložených stran a normy 5 stran na den, což je množství, které je považované za přiměřené pro Komisi a je podstatně nižší než 8 stran na den, které jako normu uplatňuje Soudní dvůr.

- 20 Dne 14. března 2014 podala žalobkyně proti spornému rozhodnutí stížnost. Tuto stížnost zamítl orgán oprávněný ke jmenování rozhodnutím ze dne 14. července 2014 (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí stížnosti“).

Návrhová žádání účastnic řízení

- 21 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- zrušil sporné rozhodnutí;
 - zrušil rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
 - uložil Komisi povinnost zaplatit částku 26 132,85 eura navýšenou o úroky z prodlení, zaplatit příspěvky do penzijního systému od září 2013 a uhradit symbolickou částku ve výši 1 euro za způsobenou nemajetkovou újmu;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 22 Komise navrhuje, aby Soud:
- žalobu zčásti odmítl jako nepřijatelnou a zčásti zamítl jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. K předmětu žaloby

- 23 Podle ustálené judikatury návrhová žádání, která formálně směřují ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, mají v případě, kdy toto rozhodnutí nemá samostatný obsah, ten účinek, že se Soudu předkládá akt, proti němuž byla stížnost podána (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8).
- 24 V projednávané věci potvrzuje rozhodnutí o zamítnutí stížnosti sporné rozhodnutí. Návrhové žádání směřující proti rozhodnutí o zamítnutí stížnosti nemá tedy samostatný obsah a musí na něj být nahlíženo tak, že formálně směřuje proti spornému rozhodnutí, jak bylo upřesněno v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. června 2004, Eveillard v. Komise, T-258/01, EU:T:2004:177, bod 32).

2. K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení sporného rozhodnutí

- 25 Na podporu návrhových žádání směřujících ke zrušení uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody:
- první vychází z nepříslušnosti orgánu oprávněného ke jmenování;
 - druhý podpůrný důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení ze strany orgánu oprávněného ke jmenování, jakož i z porušení oznámení o výběrovém řízení a porušení zásady právní jistoty a zásady rovného zacházení;
 - třetí vychází z porušení zásady řádné správy a povinnosti jednat s náležitou péčí a z nedodržení přiměřené lhůty;

— čtvrtý vychází z protiprávnosti podmínky pro připuštění do výběrového řízení týkající se odborné praxe.

K prvnímu žalobnímu důvodu, jenž vychází z nepříslušnosti orgánu oprávněného ke jmenování

Argumenty účastnic řízení

- 26 Orgán oprávněný ke jmenování podle žalobkyně překročil meze své kontrolní pravomoci vůči rozhodnutím výběrové komise, tak jak byly stanoveny judikaturou, neboť v projednávané věci údajně nic nenasvědčovalo tomu, že by rozhodnutí výběrové komise o připuštění k účasti na zkouškách v rámci výběrového řízení a dále o zapsání na seznam úspěšných uchazečů bylo stíženo vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení.
- 27 V tomto ohledu žalobkyně zaprvé uplatňuje, že v oznámení o výběrovém řízení nebylo o požadované dvouleté odborné praxi uvedeno, zda se musí jednat o zaměstnání na plný či částečný úvazek.
- 28 Zadruhé žalobkyně uplatňuje, že pokud jde o práci právníka lingvisty, již pro Soudní dvůr vykonávala, externí povaha této činnosti i to, že souběžně s touto činností studovala, vyplývala jednoznačně z podkladů, jež tvořily přílohu její přihlášky do výběrového řízení. Žádné pravidlo také nestanoví, že by se měl celkový počet přeložených stran dělit podle nějaké denní normy s cílem určit délku takové odborné praxe vyjádřenou plným pracovním úvazkem.
- 29 Zatřetí, pokud jde o stáž v advokátní kanceláři W., podle žalobkyně nic nebránilo výběrové komisi, aby porovnála její údaje v přihlášce do výběrového řízení s doklady, jež byly k této přihlášce přiloženy, takže nebyl dán důvod domnívat se, že výběrová komise byla uvedena v omyl tím, jak byla délka této odborné praxe v přihlášce do výběrového řízení prezentována.
- 30 Orgán oprávněný ke jmenování, který podle žalobkyně neznal metodiku či pravidla, jež výběrová komise použila pro posouzení délky odborné praxe žalobkyně, proto nemohl ospravedlnit přehodnocení přípustnosti její účasti ve výběrovém řízení, aniž by porušil zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání, jimiž se podle ní vyznačuje režim výběru úředníků institucí Evropské unie.
- 31 Komise zaprvé připomíná, že podle ustálené judikatury platí, že pokud je v oznámení o výběrovém řízení požadována minimální délka odborné praxe, je nutno tento požadavek vykládat tak, že se jím rozumí doba, během níž byla pracovní činnost vykonávána na plný úvazek, nebo – v případě výkonu pracovní činnosti na částečný úvazek – doba, která je dobou výkonu pracovní činnosti rovnocenná době výkonu pracovní činnosti na plný úvazek.
- 32 Vzhledem k formulaci oznámení o výběrovém řízení a k tomu, že činnost „externího překladatele“ Soudního dvora, kterou žalobkyně vykonávala, nelze označit za srovnatelnou s pracovní činností vykonávanou na plný úvazek, neboť žalobkyně mohla se svou pracovní dobou nakládat zcela volně, a dokonce současně studovala, výběrová komise měla podle Komise tuto odbornou praxi „přepočítat“ na pracovní činnost vykonávanou na plný úvazek.
- 33 Podle Komise tedy k zapsání žalobkyně na seznam úspěšných uchazečů došlo z důvodu zjevně nesprávného posouzení ze strany výběrové komise, která uznala délku odborné praxe „externího předkladatele“ Soudního dvora na základě data zahájení a data ukončení této činnosti uvedeného v přihlášce do výběrového řízení a nezohlednila skutečnost, že se nejednalo o pracovní činnost vykonávanou na plný úvazek, a nevezala v potaz externí povahu této činnosti a neuplatnila žádnou metodiku pro přepočítání předmetné odborné praxe na ekvivalent doby pracovní činnosti vykonávané na plný úvazek.

- 34 Zadruhé výběrová komise podle Komise nemohla, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení, uznat jako tříměsíční odbornou praxí stáž v advokátní kanceláři W., kterou žalobkyně uvedla v přihlášce do výběrového řízení, neboť z jediného dokladu, který měla výběrová komise k dispozici, tj. z potvrzení o stáži připojené k přihlášce do výběrového řízení, vyplývalo, že stáž trvala pouze čtyřicet dní v období od května do září 2005.
- 35 Výběrová komise, již měly ostatně k obezřetnosti přimět doklady připojené k přihlášce do výběrového řízení, se proto podle ní dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že žalobkyně splňuje podmínku pro připuštění do výběrového řízení týkající se odborné praxe. Za těchto podmínek nemohl orgán oprávněný ke jmenování potvrdit rozhodnutí výběrové komise o zapsání na seznam úspěšných uchazečů a nemohl žalobkyni přijmout. První žalobní důvod by tedy měl být zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Tribunálu

- 36 Žalobní důvod spočívající v neexistenci pravomoci, který uvedla žalobkyně, se týká hlavně otázky, jaké jsou podmínky pro výkon a jaký je rozsah kontrolní pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování vůči rozhodnutím přijatým výběrovou komisí v rámci jejích vlastních pravomocí.
- 37 Vzhledem k rozdílným názorům a četným argumentům předloženým v tomto ohledu žalobkyní a Komisí je třeba rozdělit analýzu prvního žalobního důvodu na pět různých, avšak úzce propojených částí, a to: první část týkající se rozdělení pravomocí mezi orgán oprávněný ke jmenování a výběrovou komisí; druhou část týkající se délky odborné praxe požadované v oznámení o výběrovém řízení, pokud jde o pracovní činnost vykonávanou na plný či částečný úvazek; třetí část týkající se způsobu výpočtu minimální dvouleté odborné praxe; čtvrtou část týkající se rozsahu pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování vyškrtnout úspěšného uchazeče ze seznamu úspěšných uchazečů a pátou část týkající se zjevně nesprávného posouzení, jehož se případně dopustila výběrová komise při posouzení délky odborné praxe žalobkyně.
- 38 Na základě této analýzy bude namíste prvnímu žalobnímu důvodu vyhovět, neboť orgán oprávněný ke jmenování překročil meze své pravomoci, které jsou uvedeny v dotčeném oznámení o výběrovém řízení a jež sama výběrová komise náležitě respektovala, když ve fázi přijímání do zaměstnání rozhodl o vyškrtnutí žalobkyně ze seznamu úspěšných uchazečů na základě důvodů pro připuštění, jež nebyly uvedeny v oznámení o výběrovém řízení.

– K rozdělení pravomocí mezi orgán oprávněný ke jmenování a výběrovou komisí

- 39 V oblasti přijímání pracovníků evropských orgánů do zaměstnání prostřednictvím otevřených výběrových řízení unijní soudy soustavně konstatují, že orgán oprávněný ke jmenování není oprávněn zrušit či změnit rozhodnutí, jež přijala výběrová komise v rámci svých pravomocí, tak jak jsou uvedeny zejména v článku 30 služebního řádu a v článku 5 jeho přílohy III (viz rozsudek ze dne 20. února 1992, Parlament v. Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, bod 22, a usnesení ze dne 10. července 2014, Mészáros v. Komise, F-22/13, EU:F:2014:189, bod 48).
- 40 Vzhledem k tomu, že orgán oprávněný ke jmenování je povinen přijímat rozhodnutí, která nejsou protiprávní, nemůže být vázán rozhodnutím výběrové komise, jehož protiprávnost by v konečném důsledku mohla vést k protiprávnosti jeho vlastního administrativního rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. února 1992, Parlament v. Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, bod 22). Aby mohl být tudíž úředník řádně přijat do služby Unie, má orgán oprávněný ke jmenování povinnost ověřit před tím, než přistoupí ke jmenování úředníka, zda dotyčný uchazeč splňuje podmínky, jež ukládá služební řád, a to pod sankcí nicotnosti rozhodnutí o přijetí. Pokud je například zjevné, že rozhodnutí výběrové komise o připuštění uchazeče ke složení zkoušek v rámci výběrového řízení je protiprávní, neboť došlo ke zjevně nesprávnému posouzení, musí orgán oprávněný ke jmenování, jemuž výběrová komise

předala seznam úspěšných uchazečů, na němž je uvedeno jméno tohoto uchazeče, který mezitím u zkoušek uspěl, jmenování takového úspěšného uchazeče odmítnout (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. října 1986, Schwiering v. Účetní dvůr, 142/85, EU:C:1986:405, body 19 a 20, a ze dne 23. října 2012, Eklund v. Komise, F-57/11, EU:F:2012:145, bod 49).

- 41 Vzhledem k tomu je dále rovněž třeba připomenout, že pokud jde o rozdělení pravomocí mezi orgán oprávněný ke jmenování a výběrovou komisi, oznámení o výběrovém řízení má hlavně transparentně, úplně a co nejpřesněji informovat výběrovou komisi a osoby, jež se do uvedeného výběrového řízení přihlásí, o závazných podmínkách pro případné jmenování na obsazované pracovní místo. Tento účel oznámení o výběrovém řízení ostatně splňuje základní požadavek na dodržení zásady právní jistoty.
- 42 Oznámení o výběrovém řízení by tudíž neplnilo svůj cíl, kdyby orgán oprávněný ke jmenování mohl ze seznamu úspěšných uchazečů vyškrtnout úspěšného uchazeče na základě podmínky pro připuštění, která není uvedena v tomto oznámení ani ve služebním řádu nebo v každém případě nebyla výběrové komisi ani dotyčným uchazečům zpřístupněna či nutně známa (v tomto smyslu, pokud jde o oznámení o volném pracovním místě, viz rozsudky ze dne 14. dubna 2011, Šimonis v. Komise, F-113/07, EU:F:2011:44, bod 74, a ze dne 15. října 2014, Moschonaki v. Komise, F-55/10 RENV, EU:F:2014:235, bod 42).
- 43 Oznámení o výběrovém řízení tudíž tvoří rámec pro legalitu celého postupu obsazování pracovních míst v orgánech Unie, neboť – s výhradou relevantních nadřazených ustanovení služebního řádu včetně jeho přílohy III – upravuje rozdělení pravomocí mezi orgán oprávněný ke jmenování a výběrovou komisi při organizaci a průběhu zkoušek v rámci výběrového řízení a stanoví podmínky týkající se účasti uchazečů, zejména jejich profilu a zvláštních práv a povinností.
- 44 Pokud však jde o rozdělení pravomocí mezi orgán oprávněný ke jmenování a výběrovou komisi v rámci výběrového řízení, v projednávané věci se v hlavě B oznámení o výběrovém řízení, která upravuje průběh výběrového řízení, v bodě 1 písm. a) uvádí, že co se týče připuštění do výběrového řízení, „sestaví [orgán oprávněný ke jmenování] seznam uchazečů, již splňují podmínky uvedené v hlavě A bodě II.4 [oznámení o výběrovém řízení], a předá jej předsedovi výběrové komise spolu s přihláškami“, přičemž „podmínky stanovené v hlavě A bodě II.4 [oznámení o výběrovém řízení]“ jsou všeobecnými podmínkami pro připuštění do výběrového řízení, jež jsou ostatně rovněž uvedeny v článku 28 služebního řádu (viz bod 3 tohoto rozsudku).
- 45 V hlavě B bodě 1 písm. b) se pak uvádí, že „poté, co se výběrová komise seznámila s přihláškami uchazečů, [musí v souladu s ustanoveními článku 5 přílohy III služebního řádu] sestavit seznam těch uchazečů, kteří splňují podmínky uvedené v hlavě A bodech II.1, 2 a 3 [oznámení o výběrovém řízení], a jsou tudíž připuštěni do výběrového řízení“, přičemž „podmínkami uvedenými v hlavě A bodech II.1, 2 a 3 [oznámení o výběrovém řízení]“ jsou titul či diplomy, odborná praxe a požadované jazykové znalosti (viz bod 7 tohoto rozsudku).
- 46 V hlavě A bodě II.2 oznámení o výběrovém řízení se konkrétně stanoví, že ke zkouškám lze připustit pouze uchazeče, kteří splňují podmínku stanovenou v čl. 5 odst. 3 písm. c) služebního řádu, tedy jsou držiteli polského diplomu o ukončeném právním vzdělání, ale musí navíc také prokázat, že po skončení požadovaného vysokoškolského studia získali „alespoň dvouletou odbornou praxi“. Toto ustanovení ani ustanovení hlavy B bodu 1 písm. b) oznámení o výběrovém řízení však nedává výběrové komisi přesné pokyny či indicie, pokud jde o povahu této minimální dvouleté odborné praxe nebo o vztah této odborné praxe k náplni práce úředníka Unie. Tato ustanovení neupřesňují ani podmínky výkonu práce během těchto dvou let odborné praxe, například zda se mělo jednat o pracovní činnost vykonávanou na plný či částečný úvazek nebo o pracovní činnost zaměstnance či osoby samostatně výdělečně činné.

- 47 V „Pokynech pro uchazeče“ (Úř. věst. C 327 A, s. 3), k jejichž konzultaci jsou v úvodu hlavy C oznámení o výběrovém řízení – nesoucí nadpis „Jak se přihlásit“ – uchazeči vybízeni v zájmu správného podání přihlášky (dále také „pokyny pro uchazeče“), navíc nejsou uvedeny ani praktické rady, jež by mohly být účinným vodítkem pro členy výběrové komise při plnění úkolů uvedených v oznámení o výběrovém řízení a pro uchazeče při vypracovávání jejich přihlášky. Tyto pokyny totiž pouze v hlavě A bodě II.4 v kolonce „Informace o vaší odborné praxi [...]“ uvádí, že uchazeči musí „v přihlášce uvést přesné datum zahájení a ukončení každého zaměstnání a funkci a povahu plněných úkolů“. Uvádí konkrétně, že „jako doklad o výkonu samostatné výdělečné činnosti lze připustit výpis z daňového priznání nebo jakýkoli jiný úřední doklad“.
- 48 S ohledem na tato ustanovení, která se týkají rozdělení pravomocí mezi orgán oprávněný ke jmenování a výběrovou komisí a jsou uvedena v oznámení o výběrovém řízení a v pokynech pro uchazeče, je nutno konstatovat, že pokud jde o orgán oprávněný přezkoumávat povahu a délku odborné praxe požadované pro účast ve výběrovém řízení, jakož i dodržení kritérií umožňujících výpočet její délky, normativní úprava daná těmito dvěma předpisy v tomto ohledu nic neuvádí a oznámení o výběrovém řízení svěřuje úkol vypracovat seznam uchazečů připuštěných ke zkouškám v rámci výběrového řízení v rámci funkcí a široké posuzovací pravomoci pouze výběrové komisí.
- K povaze odborné praxe požadované v oznámení o výběrovém řízení, pokud jde o pracovní činnost vykonávanou na plný či částečný úvazek
- 49 Pokud jde konkrétně o odbornou praxi, kterou žalobkyně získala u Soudního dvora jako externí právník lingvista, tedy o pracovní činnost, která je pojmově vykonávána jako nezávislá činnost a byla v projednávané věci s ohledem na předmět výběrového řízení – přijetí právníků lingvistů – nejvíc relevantní, oznámení o výběrovém řízení ani jiné akty, jež by mohly hrát z právního hlediska roli v rámci výběrového řízení, neobsahovaly žádné vodítko k tomu, co je potřeba rozumět „odbornou praxí“, ani k výpočtu odpracované doby zahrnutelné do zmíněné „odborné praxe“ jako například počet odpracovaných hodin či počet stran přeložených za den, a neuváděly, zda je v takovém případě třeba rozlišovat překlad složitých právních textů od překladu textů jiného druhu.
- 50 Jelikož příslušný orgán oprávněný ke jmenování neuvedl v oznámení o výběrovém řízení informace umožňující posoudit délku požadované odborné praxe a i pokyny pro uchazeče v tomto ohledu mlčí, Komise tvrdí, že pokud je v oznámení o výběrovém řízení stanovena jako podmínka pro připuštění ke zkouškám minimální délka odborné praxe, výběrová komise i uchazeči mají tuto odpracovanou dobu pojímat jako pracovní činnost vykonávanou na plný úvazek.
- 51 V tomto ohledu je nutno nejprve zdůraznit, že ve věcech, které citovala Komise a jež vedly k vydání rozsudku ze dne 31. ledna 2006, *Giulietti v. Komise* (T-293/03, EU:T:2006:37), a usnesení ze dne 14. prosince 2006, *Klopfér v. Komise* (F-118/05, EU:F:2006:137), a ze dne 10. července 2014, *Mészáros v. Komise* (F-22/13, EU:F:2014:189), unijní soud uznal, že doba požadované odborné praxe musí být i při neexistenci přesného vodítka v předmětných oznámeních o výběrovém řízení chápána v tom smyslu, že jde o odbornou praxi vykonávanou na plný úvazek. Ve výše uvedených věcech se však jednalo o pracovní činnost vykonávanou především zaměstnanci, takže její délka byla snadno určitelná na základě pracovních smluv nebo potvrzení zaměstnavatele. V projednávané věci byla sice v oznámení o výběrovém řízení vyžadována alespoň dvouletá odborná praxe v oblasti překladu či spíše v oblasti právního překladu, avšak způsob zohlednění a započítání délky odborné praxe vykonávané jako samostatná výdělečná činnost nebyl výslovně uveden, byť tento druh odborné praxe spočívající v externí pracovní činnosti v každém případě odpovídá náplni práce popsané v oznámení o výběrovém řízení.
- 52 Vzhledem k tomu, že v oznámení o výběrovém řízení nebylo uvedeno výslovné vodítko pro způsob výpočtu délky požadované odborné praxe ani jiné takové vodítko, účelem této podmínky pro připuštění v případě uchazeče, jako je žalobkyně, který má specifickou odbornou praxi externího právníka

překladatele, nemohlo být, aby tito uchazeči v zájmu toho, aby prokázali, že se jedná o pracovní činnost srovnatelnou s pracovní činností vykonávanou na plný úvazek, dokládali, že za každý den práce v rámci této praxe nabyté ve dvouletém referenčním období přeložili určitý počet stran právního textu. Tato podmínka totiž nebyla s ohledem na ostatní podmínky uvedené v oznámení o výběrovém řízení uvedena v tomto oznámení výslovně ani implicitně.

- 53 Vzhledem k tomu, že v oznámení o výběrovém řízení nejsou uvedena kritéria či způsob výpočtu délky odborné praxe požadované pro připuštění do výběrového řízení, je třeba konstatovat, že i kdyby výběrová komise měla při posuzování délky odborné praxe vycházet z pracovní činnosti vykonávané na plný úvazek, mohla se při posouzení, zda žalobkyni povolit účast na zkouškách, opírat o to, že se mělo jednat o výkon „povolání“ právníka lingvisty – tedy o činnost, která nemohla být „příležitostná“ a měla se převážně týkat překladu právních textů – který je výkonem soustavným, tj. výkonem po značně dlouhou dobu, pro klienta, který je veřejnou či soukromou osobou, jež je na základě příslušné smlouvy oprávněna požadovat předklady právních textů kdykoli a případně ve lhůtách z důvodu profesní či institucionální činnosti vyžadující právní překlady na určité úrovni.
- 54 Výběrová komise měla při posuzování požadované odborné praxe vycházet v souladu s příslušnými ustanoveními pokynů pro uchazeče z důkazů o tom, že k plnění skutečně docházelo nejen soustavně, ale také v konzistentním množství, což měla posoudit výběrová komise složená z odborníků na danou oblast s ohledem na náplň práce popsanou v oznámení o výběrovém řízení a na veškeré další činnosti, které daný uchazeč během dvouletého referenčního období případně vykonával.
- 55 Jelikož bylo v pokynech pro uchazeče rovněž požadováno, aby uchazeči v přihlášce uvedli náplň práce, výběrová komise měla v rámci pravomocí, které jí byly svěřeny v oznámení o výběrovém řízení, posoudit získanou odbornou praxi rozdílně v závislosti na tom, zda se jednalo o činnost vykonávanou „externím překladatelem“ nebo o činnost vykonávanou „externím právníkem lingvistou“, zejména pokud externí právník lingvista poskytoval služby pro unijní orgán, jež jako Soudní dvůr požaduje od svých dodavatelů pouze překlad právních textů.
- 56 Vzhledem k tomu, že oznámení o výběrovém řízení neobsahuje žádné vodítko, a této doplňující podmínce proto nelze připisovat jiný význam, než bylo uvedeno výše, neboť jinak by byla porušena zásada právní jistoty (viz bod 41 tohoto rozsudku), nelze přijmout tvrzení Komise, podle něhož je nutno minimální dvouletou odbornou praxi v konkrétním výběrovém řízení vykládat tak, že jde o povolání vykonávané na plný úvazek, a podle něhož se délka této praxe navíc vypočítá způsobem uvedeným ve sporném rozhodnutí (viz bod 19 tohoto rozsudku), a to proto, že Komise v oznámení o výběrovém řízení neuvedla, že v případě uchazečů, kteří dokládají odbornou praxi externího právníka lingvisty, musí dokládaná doba odpovídat tomu, jak je tato doba počítána podle interních pravidel tohoto orgánu nebo případně podle zvláštních pravidel.

– K výpočtu minimální dvouleté odborné praxe

- 57 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že výběrová komise, která nebyla vázána žádnou podmínkou pro výpočet minimální dvouleté odborné praxe požadované pro připuštění do výběrového řízení, jež by byla výslovně uvedena v oznámení o výběrovém řízení, mohla na základě své široké posuzovací pravomoci v této oblasti důvodně dospět k závěru, že není třeba tuto dobu počítat způsobem uplatňovaným některým z orgánů, přičemž Komise v každém případě není hlavním orgánem dotčeným výběrovým řízením. Podle hlavy A druhého pododstavce oznámení o výběrovém řízení totiž byl předmětný seznam úspěšných uchazečů určen k „obsazení volných míst v evropských orgánech, a konkrétně u Soudního dvora [...]“.

- 58 Pokud tedy měla výběrová komise za účelem výpočtu dvouleté odborné praxe vycházet z toho, jak tuto dobu počítá některý z unijních orgánů, mohla na základě kritéria řádné správy při výběrovém řízení a užitečného účinku tohoto postupu vycházet v první řadě z toho, jak tuto dobu počítá Soudní dvůr, a nikoli nutně či výlučně z toho, jak ji počítá Komise, která se ostatně podle jejího vyjádření uvedeného v bodě 15 tohoto rozsudku organizace výběrového řízení neúčastnila.
- 59 Pokud jde dále o tuto otázku, argument Komise, podle něhož by norma Soudního dvora pro počet stran přeložených za pracovní den byla v otázce odborné praxe žalobkyně méně výhodná než norma Komise (viz bod 19 tohoto rozsudku), není relevantní, neboť podle Komise šlo v dané věci o to, zda měla výběrová komise použít způsob výpočtu uplatňovaný Komisí, a nikoli o to, zda měla použít způsob výpočtu uplatňovaný jiným orgánem nebo jí samotnou.
- 60 V tomto ohledu je rovněž namístě konstatovat, že Komise v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti i v žalobní odpovědi hovoří o odborné praxi žalobkyně jako o praxi „externího „překladatele““, ačkoli z dokladů připojených k přihlášce vyplývá, že žalobkyně předložila zkušební komisi potvrzení o tom, že pro Soudní dvůr pracovala jako externí „právník lingvista“. V tomto případě jde ovšem o značně odlišnou náplň práce, což výběrová komise složená z odborníků na danou oblast zcela jistě nemohla pominout, neboť se jednalo o výběrové řízení zaměřené právě na přijetí právníků lingvistů (kteří jsou proto z úředního hlediska přijímáni v zásadě přímo do třídy AD 7), a nikoli překladatelů (kteří jsou v rámci administrátorů přijímáni na do základní třídy AD 5).
- 61 Z tohoto vyplývá, že skutečnost, že výběrová komise nepočítala minimální délku odborné praxe způsobem, který používají útvary Komise a který vychází z pracovní činnosti vykonávané na plný úvazek, automaticky neznamená, že výběrová komise nesprávně posoudila podmínku minimální dvouleté odborné praxe, kterou měla žalobkyně doložit za účelem jejího připuštění ke zkouškám v rámci výběrového řízení.
- K pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování vyškrtnout žalobkyni ze seznamu úspěšných uchazečů
- 62 Na základě výše uvedeného a zejména konstatování o rozdělení pravomocí mezi orgán oprávněný ke jmenování a výběrovou komisí v bodech 39 až 48 tohoto rozsudku je zapotřebí zdůraznit, že pokud – jako je tomu v projednávané věci, co se týče požadované předchozí odborné praxe – je v oznámení o výběrovém řízení stanovena konkrétní podmínka pro připuštění ke zkouškám spočívající v minimální dvouleté odborné praxi, orgán oprávněný ke jmenování nemůže v okamžiku, kdy hodlá přijmout uchazeče, který byl v rámci výběrového řízení vybrán výběrovou komisí jako úspěšný uchazeč, takového uchazeče vyškrtnout ze seznamu úspěšných uchazečů na základě posouzení a výpočtu délky požadované odborné praxe, jejichž způsob sám nespécifikoval v oznámení o výběrovém řízení nebo je neupravuje akt závazný pro členy výběrové komise a všechny uchazeče.
- 63 Za situace, kdy se uchazeč, jenž řádně předložil přesná data zahájení a ukončení všech jeho smluv a prokázal tak celkovou dostatečnou délku odborné praxe požadované v oznámení o výběrovém řízení, dozvěděl o existenci dalších podmínek nezbytných pro splnění uvedené délky odborné praxe teprve v okamžiku, kdy jej po té, co jakožto úspěšný uchazeč tohoto výběrového řízení obdržel nabídku na přijetí na pracovní místo, dotčený orgán oprávněný ke jmenování informoval o existenci těchto podmínek a o tom, že s ohledem na tyto podmínky neměl být připuštěn k účasti na zkouškách, by jinak došlo k nenapravitelnému porušení zásady právní jistoty, která je jednou z regulačních zásad každého výběrového řízení (viz bod 41 tohoto rozsudku).
- 64 V případě interinstitucionálního veřejného výběrového řízení, o jaké jde v projednávané věci, by se kromě porušení zásady právní jistoty navíc jednalo také o porušení zásady rovného zacházení. Orgán oprávněný ke jmenování působící při jakémkoli z orgánů, jež by případně byly dotčeny výběrovým řízením, by totiž mohl ve fázi přijímání na pracovní pozici konstatovat, že je oprávněn samostatně

posoudit podmínku pro připuštění týkající se požadované odborné praxe a že se výběrová komise vždy, když požadovanou minimální délku odborné praxe vypočítala způsobem, který není v souladu s tím, jak postupuje on sám, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jež orgán oprávněný ke jmenování opravňuje k revizi posouzení provedeného výběrovou komisí. Pokud by měla být takováto argumentace přijata, každý orgán oprávněný ke jmenování by byl oprávněn nahradit způsob výpočtu požadované délky odborné praxe, který výběrová komise uplatnila bez rozdílu na všechny uchazeče, svým vlastním způsobem výpočtu. Celistvost práce výběrové komise v rámci úkolů, které má plnit, a v zájmu všech orgánů dotčených výběrovým řízením by tak mohla být dotčena lišícími se požadavky jednotlivých orgánů či tendencí útvarů pověřených v rámci jednotlivých orgánů přijímáním zaměstnanců nahrazovat rozhodnutí výběrové komise vlastním posouzením.

- 65 V projednávané věci bylo v hlavě D oznámení o výběrovém řízení nazvané „Obecné informace“ stanoveno, že „úspěšní uchazeči zapsaní na seznam úspěšných uchazečů, jimž bude nabídnuto pracovní místo, předloží následně originály všech požadovaných dokumentů, jejichž kopii předložili dříve, ať se jedná o diplomy, různá osvědčení či pracovní potvrzení“, a že „k přijetí dojde v souladu s ustanoveními služebního řádu [...]“.
- 66 Taková ustanovení však sama o sobě nejsou právním základem, který by orgánu oprávněnému ke jmenování dával pravomoc k tomu vyškrtnout zpětně ze seznamu úspěšných uchazečů vytvořeného výběrovou komisí uchazeče, který nesplnil podmínku pro přijetí, která nebyla uvedena v oznámení o výběrovém řízení přijatém samotným orgánem oprávněným ke jmenování a není uvedena ani v ustanovení služebního řádu či jakémkoli jiném právním předpise závazném pro uchazeče.
- 67 Protiprávnost, kterou by orgán oprávněný ke jmenování hodlal namítat vůči úspěšnému uchazeči výběrového řízení, by totiž v takovém případě nevyplývala ze zjevně nesprávného posouzení, jehož se výběrová komise dopustila, pokud jde o podmínku pro přijetí stanovenou v oznámení o výběrovém řízení či uvedenou v ustanovení služebního řádu, nýbrž z pochybení na straně samotného orgánu oprávněného ke jmenování, který v oznámení o výběrovém řízení nedoplnil, že minimální dvouletá odborná praxe požadovaná pro připuštění k účasti na zkouškách musí být odbornou praxí vykonávanou na plný úvazek po dobu dvou let a tato doba bude vypočítána podle zvláštních a předem jednoznačně stanovených kritérií, jejichž nedodržení bude mít za následek nepřipuštění k účasti na zkouškách v rámci výběrového řízení. Taková zpětná úprava oznámení o výběrovém řízení provedená orgánem oprávněným ke jmenování při přijímání na pracovní místo konečně nesmí zasahovat do pravomoci výběrové komise, která je při výběrovém řízení vázána zněním oznámení o výběrovém řízení, ani nesmí být na úkor dotčeného úspěšného uchazeče.
- 68 Argument v tom smyslu, že orgán oprávněný ke jmenování nemohl v žádném případě přijmout rozhodnutí o přijetí, které by bylo protiprávní z důvodu dřívějšího protiprávního rozhodnutí výběrové komise, je tudíž irrelevantní, neboť rozhodnutí výběrové komise, jehož se v projednávané věci dovolává orgán oprávněný ke jmenování, není protiprávní ve vztahu k ustanovením služebního řádu či podmínkám jednoznačně uvedeným v oznámení o výběrovém řízení. Jedná se navíc o rozdíl v tom, jak výběrová komise posoudila v rámci vlastních pravomocí minimální odbornou praxi požadovanou podle oznámení o výběrovém řízení a jak se podle zvláštní úpravy počítá plný úvazek, kterýžto postup může orgán oprávněný ke jmenování podle svého názoru uplatnit ve fázi jmenování. Vzhledem k tomu, že orgán oprávněný ke jmenování v oznámení o výběrovém řízení neuvedl, že dvouletou odbornou praxí se rozumí odborná praxe vykonávaná po dobu dvou let na plný úvazek, čímž by tuto podmínku učinil právně závaznou pro výběrovou komisí i pro uchazeče, jejíž nesplnění uchazečem by vedlo k jeho vyloučení z výběrového řízení, tento rozdíl v posouzení, k němuž došlo v důsledku metodiky, kterou si zvolil orgán oprávněný ke jmenování, má na svědomí sám tento orgán, neboť pouze on, a nikoli výběrová komise má právo stanovit v oznámení o výběrovém řízení podmínky pro přijetí.
- 69 Komise v tomto ohledu dále tvrdí, že výběrová komise v rozporu s oznámením o výběrovém řízení, podle něhož musí u každého jednotlivého uchazeče prověřit, že byly splněna podmínky pro přijetí týkající se odborné praxe, toto naprosto pominula. Útvary GR Komise pro lidské zdroje, jež se

pokoušely porozumět, jakým způsobem výběrová komise počítala délku odborné praxe žalobkyně, totiž byly nuceny dospět k závěru, že výběrová komise nepoužila při výpočtu délky této odborné praxe žádnou metodu. Toto opomenutí tedy podle Komise dává orgánu oprávněnému ke jmenování pravomoc vyškrtnout žalobkyni ze seznamu úspěšných uchazečů.

- 70 Tak tomu však v projednávané věci není, neboť Komise nedoložila, že by na straně výběrové komise došlo k takovému zjevnému opomenutí nebo že byla žalobkyně s ohledem na podmínky oznámení o výběrovém řízení připuštěna ke zkouškám v rámci výběrového řízení na základě zjevně svévolného rozhodnutí výběrové komise. Ze spisu předloženého Soudu totiž vyplývá, že pokud jde o připuštění žalobkyně ke zkouškám, výběrová komise měla k dispozici doklady, které žalobkyně připojila k přihlášce a jež potvrzují odbornou praxi na pozici externího právníka lingvisty u Soudního dvora po dobu nepřerušovaných patnácti měsíců, a že nelze konstatovat, že by výběrová komise tyto doklady neposoudila například na základě kritéria uvedeného v bodech 53 a 55 tohoto rozsudku, které orgán oprávněný ke jmenování, jež se sám cítí být vázán pouze vlastním způsobem výpočtu, zcela jistě v úvahu nevezal.
- 71 Z toho vyplývá, že tím, že orgán oprávněný ke jmenování přijal sporné rozhodnutí, překročil meze své pravomoci v oblasti kontroly splnění doplňující podmínky pro přijímání týkající se odborné praxe a zasáhl tak do pravomoci, která byla v tomto ohledu v oznámení o výběrovém řízení výslovně vyhrazena výběrové komisi, i do autonomie a nezávislosti, kterou výběrové komise požívají.
- 72 Komise ostatně ani neprokázala, že by se výběrová komise v případě, že by délku odborné praxe požadovanou v oznámení o výběrovém řízení posuzovala jednotlivě u všech uchazečů, dopustila v této fázi zjevného pochybení při výpočtu této délky, což by opravňovalo orgán oprávněný ke jmenování k revizi seznamu uchazečů připuštěných do výběrového řízení, a dávalo mu tedy i pravomoc vyškrtnout žalobkyni ze seznamu úspěšných uchazečů i těsně před případným jmenováním.
- Ke zjevně nesprávnému posouzení, jehož se případně dopustila výběrová komise při posouzení délky odborné praxe žalobkyně
- 73 V tomto ohledu je potřeba připomenout, že posouzení je zjevně nesprávné, pokud ho lze jednoduše zjistit na základě kritérií, kterými normotvůrce omezil administrativu ve výkonu její široké posuzovací pravomoci. O zjevně nesprávné posouzení se nemůže jednat zejména v případě, že předmětné posouzení může být připuštěno jako pravdivé či platné (rozsudek ze dne 23. října 2012, Eklund v. Komise, F-57/11, EU:F:2012:145, bod 51, a usnesení ze dne 10. července 2014, Mészáros v. Komise, F-22/13, EU:F:2014:189, bod 52).
- 74 Jak bylo přitom zdůrazněno v bodech 45 a 48 tohoto rozsudku, výběrová komise, které byla v oznámení o výběrovém řízení výslovně svěřena kontrola podmínky týkající se odborné praxe a zejména její délky, avšak nemusela se řídit konkrétním kritériem pro výpočet, měla splnit tento úkol na základě potvrzení, jež měl každý uchazeč předložit v souladu s ustanoveními uvedenými v pokynech pro uchazeče (viz bod 47 tohoto rozsudku), zejména pokud jde o „přesné datum zahájení a ukončení každého zaměstnání a funkci a povahu plněných úkolů“.
- 75 V projednávané věci je namísto konstatovat, že žalobkyně v přihlášce přesným způsobem uvedla odbornou praxi o celkové délce 31 měsíců. Doložila pracovní činnost o celkovém rozsahu třinácti měsíců, kterou Komise žádným způsobem nezpochybnila. Dále uvedla, že patnáct měsíců praxe získala jakožto externí právník lingvista pro Soudní dvůr, z nichž orgán oprávněný ke jmenování uznal jako odbornou praxi dobu sedmi měsíců, a tříměsíční stáž u advokátní kanceláře W., z níž orgán oprávněný ke jmenování uznal jako odbornou praxi měsíce dva.

- 76 Komise naproti tomu uplatňuje, že výběrová komise ve skutečnosti nezohlednila externí povahu činnosti „předkladatele“ vykonávané žalobkyní pro Soudní dvůr, kdy žalobkyně „nedostávala plat, neměla stanovenou pracovní dobu, nebyla podrobena hierarchické organizaci a její fyzická přítomnost u Soudního dvora nebyla pro plnění jejích úkolů vyžadována“ (v tomto ohledu viz bod 87 tohoto rozsudku).
- 77 Z potvrzení Soudního dvora a z objednávek však jednoznačně vyplývá, že žalobkyně byla v období od 1. října 2004 do podání přihlášky průběžně vyzývána k plnění pro Soudní dvůr jakožto „externí právník lingvista“. Není tedy důvodné se domnívat – jak to navrhuje Komise –, že výběrová komise, složená z odborníků na danou oblast nepřihlédla k externí povaze této činnosti, jež se vyznačuje neexistencí dané pracovní doby a předem vymezených úkolů. Je to spíše Komise, která podle všeho zaměňuje činnost externího „překladaatele“ a činnost „právníka lingvisty“, neboť s nimi nakládá stejným způsobem.
- 78 Stejně tak pokud jde o studium žalobkyně v oboru mezinárodního práva v období od října 2004 do června 2005, jež probíhalo souběžně s činností externího právníka lingvisty pro Soudní dvůr, postačuje konstatování, že doklady připojené k přihlášce tuto skutečnost jednoznačně prokazují. Není tedy třeba mít za to, že výběrová komise toto studium náležitě nezohlednila při posuzování délky odborné praxe nezbytné pro připuštění do výběrového řízení.
- 79 Dále je nutno konstatovat, že objednávky připojené k přihlášce prokazují – vzhledem k četnosti a rozsahu objednávek učiněných Soudním dvorem a přijatých žalobkyní během patnácti měsíců jejich vzájemné spolupráce – soustavnou a objemově konzistentní povahu práce, kterou žalobkyně vykonala jako externí právník lingvista (tedy nikoli jako „externí překladatel“), nehledě na souběžné studium mezinárodního práva.
- 80 Jak již bylo konečně zdůrazněno v bodě 57 tohoto rozsudku, výběrová komise měla širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o rovnocennost činnosti vykonávané externě bez stanovené pracovní doby a práce na plný úvazek z hlediska počtu odpracovaných hodin, a měla v tomto ohledu značnou míru flexibility, jelikož souhrnná délka odborné praxe žalobkyně přesáhla o sedm měsíců minimální požadovanou dvouletou praxi.
- 81 Vzhledem k těmto zjištěním je namístě dospět k závěru, že Komise rovněž neprokázala, že by se výběrová komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při výpočtu délky odborné praxe žalobkyně.
- 82 S ohledem na výše uvedené je tudíž nutno prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatku pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování vyhovět.

Ke druhému, podpůrnému žalobnímu důvodu, který vychází ze zjevně nesprávného posouzení ze strany orgánu oprávněného ke jmenování, jakož i z porušení oznámení o výběrovém řízení a porušení zásady právní jistoty a zásady rovného zacházení

- 83 Vzhledem k tomu, že předmětem tohoto žalobního důvodu je hlavně posouzení skutkového stavu v projednávané věci, Soud má z tohoto důvodu a také v zájmu řádného výkonu spravedlnosti za to, že má pravomoc se jím zabývat, ačkoli prvnímu a hlavnímu žalobnímu důvodu vyhověl.

Argumenty účastnic řízení

- 84 Žalobkyně tvrdí, že i kdyby byl orgán oprávněný ke jmenování oprávněn nahradit posouzení podmínky týkající se odborné praxe provedené výběrovou komisí posouzením vlastním, podmínku odborné praxe posoudil zjevně nesprávně, a to zejména při přepočtu odborné praxe žalobkyně jako externího právníka lingvisty pro Soudní dvůr na pracovní činnost na plný úvazek, dále o délku její stáže u advokátní

kanceláře W. a konečně o uplatnění denní normy pro počet přeložených stran na její odbornou praxi externího právníka lingvisty vykonávanou pro Soudní dvůr, ačkoli tento přepočítání nebyl uveden v oznámení o výběrovém řízení.

85 Komise navrhuje, aby byl druhý žalobní důvod zamítnut.

Závěry Tribunálu

- 86 Aby mohlo být posouzeno, zda orgán oprávněný ke jmenování posoudil délku odborné praxe žalobkyně zjevně nesprávně, je třeba nejprve ověřit, zda podmínky či kritéria, jež orgán oprávněný ke jmenování v tomto ohledu použil, mají relevantní právní základ s ohledem na právní rámec daný oznámením o výběrovém řízení, a zda tudíž odůvodňují to, že orgán oprávněný ke jmenování použil při posuzování podmínky pro připuštění, jejíž nesplnění bylo důvodem k vyloučení, zvláštní legální kritérium pro výpočet u osob, které jsou ve vnějším vztahu k danému orgánu.
- 87 Z rozhodnutí o zamítnutí stížnosti totiž vyplývá, že orgán oprávněný ke jmenování měl za to, že „výběrová komise pravděpodobně nezohlednila skutečnost, že pracovní činnost žalobkyně pro Soudní dvůr byla externí, a tudíž měla být započítána nikoli na základě počtu měsíců, během nichž žalobkyně s tímto orgánem spolupracovala, nýbrž na základě skutečně vykonané práce, neboť žalobkyně nedostávala plat, neměla stanovenou pracovní dobu, nebyla podrobena hierarchické organizaci a její fyzická přítomnost u Soudního dvora nebyla pro plnění jejich úkolů vyžadována; takže v této souvislosti bylo *nutno* stanovit počet odpracovaných dnů například na základě počtu přeložených stran. Mělo k tomu dojít tím spíše, že objednávky na překlady byly součástí přihlášky a možnost jejich využití pro účely samostatné výdělečné činnosti byla uvedena v pokynech pro uchazeče“ (zvýrazněno autorem).
- 88 Pokyny pro uchazeče tedy podle Komise představovaly dostatečný právní základ pro použití takových mechanismů pro přepočítání objemu odvedené práce na odpracované dny, jaké používají útvary Komise na překladatelskou práci v rámci tohoto orgánu. Z toho podle Komise vyplývá, že orgán oprávněný ke jmenování „*byl oprávněn* ověřit dobu odpracovanou žalobkyní na pozici externího překladatele pro Soudní dvůr“ (zvýrazněno autorem).
- 89 Komise v žalobní odpovědi rovněž zdůrazňuje, že „vzhledem k tomu, že žalobkyně žádala o přijetí na pracovní místo v Komisi, orgán oprávněný ke jmenování musel *nevyhnutelně* při výpočtu odborné praxe vyjádřené formou plného úvazku vycházet z vlastních kritérií“ (zvýrazněno autorem).
- 90 Ačkoli je nepochybné, že žalobkyně měla být v projednávané věci případně přijata na pracovní místo v Komisi, je nutno konstatovat, že Komise nikde – ani ve fázi rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ani v rámci předmětného řízení – neuvádí, na jakém právním základě závazném přímo pro žalobkyni měl orgán oprávněný ke jmenování napravit případné zjevně nesprávné posouzení, kterého se výběrová komise dopustila, při výpočtu odborné praxe žalobkyně za pomoci kritéria počtu přeložených stran za den v poměru používaném útvary Komise pro překlady, jež činí pět stran za jeden pracovní den, bez ohledu na to, že se v projednávané věci jedná o překlad právních textů nebo o kontrolu jazykové a právní shody legislativních textů.
- 91 I když připustíme, že takový způsob výpočtu může vyplývat ze sdělení místopředsedy Komise SEK(2004) 638 ze dne 25. května 2004 o potřebách v oblasti překladu, v tomto dokumentu nebyl uveden jako závazné kritérium pro připuštění ke zkouškám v rámci výběrového řízení, jež by bylo určeno konkrétně pro přijímání právníků lingvistů. Tento způsob výpočtu v každém případě nebyl uveden v oznámení o výběrovém řízení a nebyl výběrové komisi nebo dotyčným uchazečům zpřístupněn či nutně znám. Toto kritérium navíc – jak to ostatně potvrdila i sama Komise –

neodpovídá kritériím používaným útvary pro překlady při jiných orgánech, jež mají přístup k seznamu úspěšných uchazečů vzešlému z výběrového řízení za účelem případného přijetí právníků lingvistů. Nejedná se tedy o kritérium společné pro unijní orgány.

- 92 Orgán oprávněný ke jmenování, který převzal roli výběrové komise s cílem zajistit dodržení podmínky pro připuštění ke zkouškám, jež platí pro všechny uchazeče ve výběrovém řízení a musí být posouzena jednotně, tudíž neměl použít způsob výpočtu, který používá interně pouze Komise, a není tedy kritériem interinstitucionálním, a jeho použití v projednávané věci bylo tedy irelevantní pro přijímání právníků lingvistů a nezávazné vůči osobám, které jsou ve vnějším vztahu k danému orgánu.
- 93 Z toho vyplývá, že i kdyby bylo možné akceptovat způsob, jakým Komise posoudila odbornou praxi žalobkyně s cílem přepočítat na základě kritérií používaných útvary pro překlady počet stran, jež žalobkyně přeložila během období, kdy působila jako externí právník lingvista pro Soudní dvůr, tj. jako by se jednalo o práci „překladale“ Komise, tento postup nevychází z žádného relevantního ustanovení, jež by bylo pro žalobkyni přímo závazné, takže orgán oprávněný ke jmenování se tím dopustil zjevně nesprávného posouzení, které je Soud schopen jednoduše zjistit (viz bod 70 tohoto rozsudku).
- 94 Vzhledem k výše uvedenému je tedy třeba druhému žalobnímu důvodu vyhovět, ačkoli byl uveden jako podpůrný, aniž je třeba zkoumat další argumenty přednesené v tomto ohledu žalobkyní.

K třetímu žalobnímu důvodu, který vychází z porušení zásady řádné správy a povinnosti jednat s náležitou péčí a z nedodržení přiměřené lhůty

- 95 Vzhledem k tomu, že předmětem tohoto žalobního důvodu je hlavně posouzení skutkového stavu v projednávané věci, Soud má z tohoto důvodu a také v zájmu řádného výkonu spravedlnosti za to, že má pravomoc se jím zabývat, ačkoli prvním a hlavním žalobnímu důvodu vyhověl.

Argumenty účastnic řízení

- 96 Žalobkyně nejprve orgánu oprávněnému ke jmenování vytýká, že platnost rozhodnutí výběrové komise o jejím připuštění do výběrového řízení zpochybnil v poslední fázi řízení o jejím přijetí, tj. téměř sedm let od vytvoření seznamu úspěšných uchazečů a po té, co GŘ pro lidské zdroje schválilo výjimku pro její přijetí do funkce administrátora. Platnost seznamu úspěšných uchazečů byla kromě toho několikrát prodloužena a žalobkyně byla v tomto období pozvána na několik přijímacích pohovorů, aniž bylo její připuštění do výběrového řízení přezkoumáváno či zpochybněno.
- 97 Žalobkyně dále tvrdí, že zaměstnanci GŘ pro lidské zdroje jí na pohovorech, jež u nich absolvovala v září a říjnu 2013, odmítli zpřístupnit její složku EPSO, kterou jí zpřístupnili až v listopadu téhož roku.
- 98 Orgán oprávněný ke jmenování navíc podle žalobkyně překročil přiměřenou lhůtu pro posouzení přihlášky, když mu přijetí sporného rozhodnutí trvalo čtyři měsíce., Vzhledem k tomu, že orgán oprávněný ke jmenování měl v projednávané věci kontrolovat pouze to, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení na straně výběrové komise, a vzhledem k trvajícimu zájmu GŘ pro spravedlnost na přijetí žalobkyně, jež bylo původně plánováno na září 2013, byla tato lhůta podle žalobkyně nepřiměřeně dlouhá a toto prodloužení lze dále přičítat pouze GŘ pro lidské zdroje.
- 99 Orgán oprávněný ke jmenování konečně její přihlášku posoudil nespravedlivě, neboť představitelé GŘ pro lidské zdroje vydali protichůdná a zmatečná stanoviska ke skutečnostem relevantním pro výpočet délky odborné praxe a k dokladům, které mají být v tomto ohledu předloženy a nebyly následně uznány. Toto jednání rovněž vedlo k průtahům v přijímacím řízení.
- 100 Komise navrhuje, aby byl třetí žalobní důvod zamítnut.

Závěry Tribunálu

- 101 Zprvé je nutno připomenout, že orgán oprávněný ke jmenování může legalitu rozhodnutí výběrové komise o zapsání uchazeče na seznam úspěšných uchazečů z výběrového řízení zkoumat až v okamžiku, kdy má být takový uchazeč skutečně přijat, a nikoli v okamžiku, kdy mu výběrová komise předá seznam úspěšných uchazečů (rozsudek ze dne 15. září 2005, *Luxem v. Komise*, T-306/04, EU:T:2005:326, bod 24). Doba, jež uplynula od sestavení seznamu úspěšných uchazečů, či počet prodloužení platnosti tohoto seznamu tudíž nejsou relevantními okolnostmi pro posouzení, zda orgán oprávněný ke jmenování v projednávané věci porušil zásadu řádné správy, když zpochybnil rozhodnutí výběrové komise o připuštění žalobkyně ke složení zkoušek v rámci výběrového řízení.
- 102 Pokud jde o předmětnou výjimku týkající se seznamu úspěšných uchazečů (viz bod 15 tohoto rozsudku), je třeba konstatovat, že toto rozhodnutí muselo být přijato až po rozhodnutí výběrové komise o zapsání žalobkyně na uvedený seznam, avšak před tím, než orgán oprávněný ke jmenování musí ověřit její způsobilost ke jmenování úřednicí. Ačkoli bylo toto rozhodnutí o výjimce přijato předčasně, tedy před tím, než orgán oprávněný ke jmenování mohl prověřit způsobilost žalobkyně ke jmenování na předmětné místo, nevede toto rozhodnutí o výjimce *de jure* k závěru, že orgán oprávněný ke jmenování již nemohl v rámci svých pravomocí prověřit dodržení uvedených podmínek pro jmenování, jež jsou závazně stanoveny služebním řádem. Takové rozhodnutí o výjimce, jako bylo přijato v projednávané věci, jinými slovy není automaticky rozhodnutím o způsobilosti ke jmenování úředníkem. K podmínkám pro jmenování, jež jsou uvedeny ve služebním řádu, totiž patří také podmínka uvedená v jeho článku 28, která spočívá v absolvování výběrového řízení založeného na kvalifikačních předpokladech i zkouškách, jímž mohlo být v projednávané věci pouze předmětné výběrové řízení.
- 103 Zadruhé, pokud jde o přístup ke složce EPSO, je nutno konstatovat, že tvrzení žalobkyně týkající se toho, že zaměstnanci GŘ pro lidské zdroje údajně zamítli její ústní žádosti o zpřístupnění, není podepřeno žádnými důkazy. Ačkoli žalobkyně takové zamítnutí zmínila v e-mailu ze dne 11. listopadu 2013 adresovaném GŘ pro lidské zdroje, jeho adresát toto tvrzení nepotvrdil a naopak žalobkyni vyzval, aby již následující den do své složky nahlédla. Žalobkyně, která připouští, že dne 12. listopadu nahlédla do přihlášky a připojených dokladů, ostatně neuvádí, jakým způsobem údajně předchozí zamítnutí příčinou porušilo zásadu řádné správy či povinnosti jednat s náležitou péčí.
- 104 Zatřetí, pokud jde o lhůtu, v níž orgán oprávněný ke jmenování vydal rozhodnutí, je nutno zdůraznit, že v žádném ustanovení unijního práva týkajícím se přijímání rozhodnutí o přijetí úředníka v rámci takového výběrového řízení, jakého se žalobkyně zúčastnila, není taková lhůta stanovena. V souladu s ustálenou judikaturou z toho vyplývá, že přiměřenost lhůty, v níž orgán přijal dotčený akt, musí být posouzena v závislosti na všech okolnostech každé věci a zejména na významu sporu pro dotčenou osobu, složitosti věci, jakož i jednání dotčených účastníků řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. února 2013, *Přezkum Arango Jaramillo a další v. EIB*, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, bod 28 a citovaná judikatura).
- 105 V projednávané věci předalo GŘ pro spravedlnost po přijímacím pohovoru, který proběhl dne 28. května 2013, GŘ pro lidské zdroje v červnu 2013 žádost o přijetí žalobkyně a v červenci 2013 vydalo GŘ pro lidské zdroje výjimku nutnou pro přijetí uchazeče uvedeného na seznamu úspěšných uchazečů – právníků lingvistů – do pracovního poměru na místo administrátora. Složka EPSO byla předána Komisi v září 2013 a sporné rozhodnutí bylo přijato dne 17. prosince 2013. Mezitím se na konci srpna 2013 žalobkyně u GŘ pro lidské zdroje informovala o stavu přijímacího řízení.
- 106 Pokud jde nejprve o kritérium významu sporu, platí, že ačkoli vyhlídka na přijetí měla pro žalobkyni nepopiratelnou důležitost, žalobkyně se nemohla dovolávat práva na jmenování úřednicí a bez souhlasu GŘ pro lidské zdroje se nemohla dovolávat ani legitimního očekávání v tomto ohledu, ačkoli GŘ pro spravedlnost projevovalo trvajícím zájmem o její přijetí (viz rozsudek ze dne 19. května 2015, *Brune v. Komise*, F-59/14, EU:F:2015:50, bod 78 a citovaná judikatura). Vzhledem k tomu, že se orgán

oprávněný ke jmenování – byť mylně – domníval, že se výběrová komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když připustila žalobkyni k účasti na výběrovém řízení, není kontrola toho, zda byla dodržena podmínka pro přijetí týkající se odborné praxe požadované v oznámení o výběrovém řízení, v mezích uvedených v bodech 53 až 55 tohoto rozsudku jednoduchá. Vzhledem k tomu, že orgán oprávněný ke jmenování měl za to, že informace obsažené ve složce EPSO byly v určitých ohledech protichůdné a nedostatečné, požádal žalobkyni o další podklady a vysvětlení. Orgánu oprávněnému ke jmenování tudíž nelze přičítat neodůvodněné průtahy v přijímacím řízení.

- 107 Asi šesti měsíční prodlení od žádosti o přijetí, kterou v červnu 2013 zaslalo GŘ pro spravedlnost GŘ pro lidské zdroje, do přijetí sporného rozhodnutí dne 17. prosince téhož roku, tudíž nelze považovat za celkově nepřiměřené.
- 108 Začtvrté to, že zaměstnanci GŘ pro lidské zdroje informovali žalobkyni v průběžných fázích přijímacího řízení o skutečnostech, které považovali za relevantní pro výpočet délky její odborné praxe, a o dokladech, které má v tomto ohledu předložit, nelze považovat za nespravedlivý postup v její záležitosti. Žalobkyně naopak měla možnost zaujmout stanovisko ke sporným aspektům ve své složce a uplatnit během přijímacího řízení ve svůj prospěch všechny argumenty a důkazy, jež měla k dispozici. Orgán oprávněný ke jmenování byl oprávněn volně posoudit důkazní sílu takových důkazů.
- 109 Z toho vyplývá, že na základě skutečností uvedených žalobkyní nelze konstatovat porušení zásady řádné správy či povinnosti jednat s náležitou péčí ani nedodržení přiměřené lhůty a třetí žalobní důvod je nutno zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který vychází z protiprávnosti podmínky pro připuštění do výběrového řízení týkající se odborné praxe.

Argumenty účastnic řízení

- 110 Žalobkyně v rámci námitky protiprávnosti tvrdí, že podmínka pro připuštění týkající se odborné praxe, jež byla uvedena v oznámení o výběrovém řízení, je v rozporu se zásadou rovného zacházení, neboť v jiných oznámeních o výběrovém řízení pro přijímání právníků lingvistů není podmínka tohoto druhu stanovena.
- 111 Komise navrhuje, aby byl čtvrtý žalobní důvod odmítnut jako nepřijatelný a podpůrně zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Tribunálu

- 112 Vzhledem k tomu, že prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z neexistence pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování, bylo vyhověno, není třeba se čtvrtým žalobním důvodem zabývat. Vzhledem k tomu, že stran podmínek uvedených v oznámení o výběrovém řízení bylo v otázce rozdělení pravomocí mezi orgán oprávněný ke jmenování a výběrovou komisí konstatováno, že orgán oprávněný ke jmenování byl vázán rozhodnutím výběrové komise připustit žalobkyni do výběrového řízení na základě podmínky spočívající v odborné praxi, pokud při tomto rozhodnutí nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení, případná protiprávnost této podmínky pro připuštění by nevedla k dodatečné osobní újmě, již by bylo nutno žalobkyni nahradit.

3. K návrhovým žádáním na náhradu škody

Argumenty účastnic řízení

- 113 Žalobkyně uplatňuje, že kdyby nebylo vydáno protiprávní rozhodnutí, byla by zcela jistě na pracovní místo přijata v září 2013. Vzhledem k tomu, že v období ode dne 1. září 2013 do dne 1. února 2014, kdy žalobkyně podle svého tvrzení nastoupila do pracovního poměru jako referendářka jednoho ze soudců Tribunálu Evropské unie, byla bez zaměstnání a čekala na rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování, protiprávní rozhodnutí jí způsobilo majetkovou škodu v podobě ušlého výdělku, který by jinak získala, jakož i dalších výhod spojených se jmenováním včetně možnosti nastoupit do pracovního poměru jako úřednice v rámci výhodnějších ustanovení služebního řádu, jež byly v platnosti do 31. prosince 2013.
- 114 Žalobkyně se tudíž domnívá, že je namístě jí přiznat náhradu škody a uznat přitom „veškeré důsledky“, které by mělo jmenování v září 2013 na místo administrátora platové třídy AD 7 stupně 1 u GŘ pro spravedlnost, tedy „mimo jiné“ dobu služby v platové třídě ode dne 1. září 2013, obnovení služebního postupu, zpětné zaplacení příspěvků do penzijního systému a zaplacení platu za období, během něhož nebyla zaměstnána, kterou odhaduje na 26 132,58 eura s tím, že tato částka může být zvýšena, včetně úroku z prodlení za dotčené období vypočteného na základě úrokové sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace navýšené o dva procentní body.
- 115 Žalobkyně dodává, že jí sporné rozhodnutí přivodilo rovněž nemajetkovou újmu z důvodu stresu a úzkosti vyvolaných tím, že téměř sedm let po jejím zapsání na seznam úspěšných uchazečů byla zpochybněna práva, která nabyla jako úspěšný uchazeč výběrového řízení, jakož i nutností, aby od svých bývalých zaměstnavatelů získala informace požadované ze strany GŘ pro lidské zdroje pro účely posouzení její odborné praxe. Požadavek náhrady újmy na základě tohoto důvodu žalobkyně omezuje na symbolickou částku 1 euro.
- 116 Komise navrhuje, aby byla návrhová žádání znějící na náhradu škody zamítnuta. Pokud jde o majetkovou škodu způsobenou ztrátou příležitosti, souvisí podle ní návrh na náhradu škody úzce s návrhovými žádáními znějícími na zrušení, a měl by být tudíž zamítnut jako neopodstatněný. Žalobkyně se kromě toho nemůže dovolávat reálné šance na přijetí a nemůže ani vycházet z toho, že k jejímu jmenování mělo dojít k určitému datu. V každém případě, jak uvedla Komise na jednání v reakci na otázku uvedenou v přípravné zprávě k jednání, nebylo v projednávané věci se započtením případné výpovědní lhůty možné očekávat přijetí před 1. březnem 2014.
- 117 Požadavky uznat ve prospěch žalobkyně „veškeré důsledky“ jmenování a obnovit její služební postup jsou podle Komise zjevně nepřijatelné, první z důvodu jeho neurčitosti a druhý proto, že podle judikatury nepřísluší soudci Unie ukládat správním orgánům v rámci kontroly legality na základě článku 91 služebního řádu příkazy.
- 118 Pokud jde o nemajetkovou újmu, jsou podle ní návrhová žádání na náhradu škody nepřijatelná z důvodu, že před tím nebyl podán návrh podle článku 90 služebního řádu, neboť tato újma byla podle Komise způsobena jednáním administrativy, které nemá charakter rozhodnutí, a to průtahy při vedení složky žalobkyně.
- 119 Návrh na náhradu nemajetkové újmy nicméně podle ní není ani opodstatněný. Vznik stresu a úzkosti za okolností projednávané věci není pravděpodobný, a to tím spíše, že status úspěšného uchazeče výběrového řízení nepřiznává dotčenému účastníku řízení právo na jmenování úředníkem a je věcí každého uchazeče, aby předložil doklady nezbytné k posouzení existence a relevantnosti diplomů a odborné praxe.

Závěry Tribunálu

- 120 Podle ustálené judikatury je předpokladem vzniku odpovědnosti orgánu splnění několika podmínek, které se týkají protiprávnosti jednání vytykánoho orgánům, skutečné škody a příčinné souvislosti mezi jednáním a uplatňovanou škodou (viz zejména rozsudky ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, EU:C:1994:211, bod 42, a ze dne 21. února 2008, Komise v. Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, bod 52).
- 121 Vzhledem k tomu, že sporné rozhodnutí bylo – jak bylo konstatováno v rámci posouzení prvního žalobního důvodu – protiprávní, je nutno posoudit, zda žalobkyně utrpěla v důsledku tohoto rozhodnutí škodu.
- 122 Pokud jde škodu majetkovou, je nutno konstatovat, že žalobkyně v důsledku sporného rozhodnutí přišla o reálnou šanci na přijetí na volné místo úředníka u GŘ pro spravedlnost, místo, v souvislosti s kterým ji toto generální ředitelství opakovaně ujistilo o zájmu na jejím přijetí (viz bod 18 tohoto rozsudku a v tomto smyslu rozsudek ze dne 7. října 2013, Thomé v. Komise, F-97/12, EU:F:2013:142, bod 76).
- 123 Nezávisle na opatřeních, jež bude muset Komise přijmout v souladu s článkem 266 SFEU pro dosažení souladu s tímto zrušovacím rozsudkem, je také třeba konstatovat, že žalobkyně s konečnou platností přišla o šanci být jmenována na místo administrátora platové třídy AD 7, které bylo volné u GŘ pro spravedlnost a pro něž toto generální ředitelství obdrželo administrativní výjimku týkající se seznamu úspěšných uchazečů určeného v první řadě k přijímání právníků lingvistů, aby toto pracovní místo mohlo nabídnout žalobkyni. Na základě této újmy tedy vzniká právo na náhradu, a to za dodržení dalších právem stanovených podmínek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. září 2011, AA v. Komise, F-101/09, EU:F:2011:133, body 79 až 82).
- 124 Žalobkyně dále s poukazem na zájem útvaru GŘ pro spravedlnost, k němuž měla být přidělena, přičemž Komise tento zájem nezpochybnila, tvrdí, že nebytí sporného protiprávního rozhodnutí, byla by na místo přijata ode dne 1. září 2013.
- 125 V tomto ohledu je třeba zaprvé zdůraznit, že složka EPSO byla orgánu oprávněnému ke jmenování doručena teprve v září 2013.
- 126 Komise sice dále tvrdí, že nejbližší možným datem pro přijetí na volné místo byl z administrativního hlediska 1. březen 2014, posouzení složky žalobkyně by zejména z důvodu opakovaně projeveného zájmu GŘ pro spravedlnost o přijetí žalobkyně na toto místo pravděpodobně trvalo kratší dobu, pokud by orgán oprávněný ke jmenování chybně neusoudil, že se výběrová komise dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 127 Za okolností v projednávané věci je tedy třeba konstatovat, že k přijetí žalobkyně na předmětné místo administrátora mohlo v případě neexistence protiprávního rozhodnutí, jehož vydání je vytykáno Komisi, dojít nejdříve dne 1. listopadu 2013, a to rovněž s ohledem na skutečnost, že vstupní lékařská prohlídka nebyla v případě přijetí ze strany Komise nutná, neboť žalobkyně tuto prohlídku podstoupila již dříve u Soudního dvora, což vyplývá z e-mailu ze dne 24. května 2013, který poslalo GŘ pro lidské zdroje žalobkyni (viz bod 13 tohoto rozsudku).
- 128 Žalobkyně konečně tvrdí, že výše majetkové škody činí za období 1. září 2013 do 1. února 2014, během něhož byla bez zaměstnání a čekala na vydání sporného rozhodnutí, 26 132,58 eura, což představuje příjem, který by obdržela jako úřednice zařazená do stupně 1 platové třídy AD 7. Žalobkyně dodává, že by Komisi měla být uložena také povinnost zaplatit příspěvky do penzijního systému, a to počínaje zářím 2013.

- 129 Ač není třeba zaujmout stanovisko k nepřipustnosti návrhů na uznání „veškerých důsledků“ jmenování a na obnovení služebního postupu žalobkyně, jak namítá Komise, postačí připomenout, že majetková škoda, k jejíž náhradě je žalobkyně oprávněna, nesouvisí s ušlým ziskem, nýbrž se ztrátou příležitosti nastoupit do pracovního poměru jako úřednice na pracovní místo, na nějž bylo vypsáno předmětné přijímacího řízení.
- 130 Vzhledem k okolnostem projednávané věci a k tomu, že Soud může posoudit škodu *ex aequo et bono*, se jeví jako spravedlivé nahradit celkovou majetkovou škodu, která žalobkyni vznikla, a to zejména s ohledem na plat odpovídající předmětnému pracovnímu místu, reálnost ztráty příležitosti, první možné datum přijetí a profesní postavení žalobkyně během dotčeného období, a uložit Komisi, aby žalobkyni uhradila paušální částku ve výši 10 000 eur.
- 131 Pokud jde o nemajetkovou újmu, je nejprve nutno konstatovat, že újma, která údajně vznikla, nebyla na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, způsobena jednáním administrativního orgánu, které nemá charakter rozhodnutí, tedy průtahy při vedení složky žalobkyně, nýbrž sporným rozhodnutím.
- 132 Je však třeba konstatovat, že zrušení sporného rozhodnutí představuje samo o sobě přiměřenou a dostatečnou nápravu nemajetkové újmy, která žalobkyni údajně vznikla, přičemž žalobkyně neprokázala, že by utrpěla jinou nemajetkovou újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení sporného rozhodnutí.
- 133 Z toho vyplývá, že Komisi je třeba uložit, aby žalobkyni zaplatila jako náhradu škody částku 10 000 eur.

K nákladům řízení

- 134 Podle článku 101 jednacího řádu, s výhradou ostatních ustanovení osmé kapitoly druhé hlavy uvedeného řádu, ponese účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, vlastní náklady řízení a bude mu uložena náhrada nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení, pokud to druhý účastník řízení požadoval. Podle čl. 102 odst. 1 stejného řádu může Soud v souladu s požadavky ekvity rozhodnout, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, ponese vlastní náklady řízení, ale že se mu uloží pouze částečná náhrada nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení nebo se mu tato náhrada nákladů řízení neuloží.
- 135 Z důvodů uvedených v tomto rozsudku vyplývá, že Komise je účastnicí řízení, která v podstatné míře neměla ve věci úspěch. Žalobkyně kromě toho ve svých návrhových žádáních výslovně požadovala, aby byla Komisi uložena náhrada nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že okolnosti projednávané věci neodůvodňují použití ustanovení čl. 102 odst. 1 jednacího řádu, musí Komise nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady vynaložené žalobkyní.

Z těchto důvodů

Soud pro veřejnou službu (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí ze dne 17. prosince 2013, kterým Evropská komise odmítla přijmout FE, se zrušuje.**
- 2) **Evropské komisi se ukládá, aby FE zaplatila částku ve výši 10 000 eur.**
- 3) **Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.**
- 4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené FE.**

Barents

Perillo

Svenningsen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. října 2015.

Vedoucí soudní kanceláře
W. Hakenberg

Předseda
R. Barents